

Р. 129
5

Б О И
сход
Н А В А Р И Н А

Рус. Суда и Француз. разорбата и выходы флоту, и
 набагатоном 20-м Слм. 1802.

Б О И

УНИВ БИБЛИОТЕ.

к о д

к.

54010

НАВАРИНА

и л и

РАЗОРЕНИЕ ТУРСКЕ ФЛОТЕ

и з

НЕМАЧКОГ у СРБСКИ ЕЗИК

пренео

АВРАМ БРАНКОВИЋ

Die Schlacht von Navarin.

У БУДИМУ

Писмени Кр. Всеучилища Пештапскогъ 1829.

БЛАГОРОДНОМУ
ГОСПОДИНУ
ПЕТРУ АСИ МАРКОВИЋУ

СЛАВНЕ ВИХАРСКЕ ВАРМЕЪЕ

ПРИСЪДАТЕЛЮ

■

РЕВНИТЕЛЮ ОБРАЖЕНІЯ СРЪСКОГ

ДѢЛО

ПОСВЕЋЕНО.

БЛАГОРОДНИ ГОСПОДИНЕ!

Знаюћи я, да ће Вашем войничком духу коим сше Пресвеплом Двору Австриском, у младим годинама Вашим вишешки услуга шворили, да ће велим воени и храбри догаќаи коима є дѣлце ово мое преиспунѣно, мили и прелюбезни биши, имаюћи припом явна опиша како на себи, шако и на многим другим, Доброше и Благодѣянїя Ваши, усудїо сам се, малим овим шрудом моим Вама Благо-
родни

родни Господине призна-
шелносп мою поднеши, и шако
целоме свешу показши, како
чесносп и правда на учинѣна
добра нигда незаборавля. Ово я
живо пред очима моим имаюѣи
а покрай шог и доброшу и мно-
ге родолюбиве ревности Ваше
прешопло у серцу мом хранеѣи
оспаем у великом и благодар-
ном почипанію

Вашег Благородіа

испіння почипанель

Аврам Браиковиѣ

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Едно између најглавнии прикљученія на свешу, било е Наваринско сраженіе ово, у коему е Хриспянска Европа, дан двадесети Окпобра године 1827. вѣчном славом своіом увѣнчала, и непорушиме памятнике за вавекъ основала. Двапут две спопине година морао е у мешком спаню, сав Хриспянски народ, а особито плодоносна Греція, много коешпа подносити. Удручени подайници шурски у којима е урођена любов спаре среће своє, јошн неугашена била, покушавали су са мачем у руци шегошу своју

се-

VIII

себи одлакшапи. *) Тако су Грци под управленіем бодри воевода свои до 1827. године, не шпедећи ни крви ни иманя свог, благоспоянїя ради рода и закона свога, доспа невине крви своє проливали, док сирѣчь при силе оне Лондонска Француска и Русиска божїим мановеніем одушевленное, одважне военачалнике своє у приспанище Наваринско непослаше, и Октобра месеца двадесетог вишеречене године, кравом военачалнику шурском Ибраим Паши, баш под Наварином градом, на широком мору оном, све грдне галіе нѣгове, коє су се на вѣчишу погибел Греціє скупиле биле, живим

*) Бодру крв шарог племена свог јошнш пошло у прсима своим хранећи, били су Серби, кои су преко десетине година біюћи се, без икакве шуђе помоћи, гордѣм Даияма и мучишельма своим показали, колико благоспоянїе ономе народу на сердцу лежи, кои мирно уживанѣ благополучїя свога жели.

вим огњѣм правде Христјанске, не спа-
лише и у мору не упропастише.

Велику побѣду ову Наваринску уве-
личава ко шому јошп и месту на коему
е одржана била, ербо е шу град Пилос,
спародревно оно пелопонеско обитали-
ще Неспорово, лежао био. У истом
овом мору на истом месту, била су у
спаро време при главна ераженія међу
Апинјани и Шпарпанцима данашњим
Морейцима. У време сирѣчь кад су
424 године пре Христа Апинјани са Пе-
лопонезом данашњом Мореом раша има-
ли, онда су при славна Адмирала А-
пинска, Демоспен, Евримед, и Софо-
клес, а нарочито Демоспен, кроз исто
ушће у приспанище Наваринско у пеш-
ком бою упловили, и шако мали град
Пилос (Наварин) јако за себе ушвр-
дили. Други е раш био кад су Шпар-
панци

шанци видећи непријатељ свое шако
ушврђене, са бо. Лађа на Демоспена у-
дарили, и кад су шу за едан цео дан
біюћи се, од Апиняна са свим пора-
жени, и лађе њине све разорене би-
ле, ја прећи пуш баш у Окшобру Ме-
сецу 424 године пре Христа, кад є
сирѣч Клеон са Демоспеном Оспров Сваг-
шерію (о коем ће се у књижи овой
више чипати моћи) ошео біо, и шу
сву Шпаршанску войску, која є оспров
овай чувала била, Апинским робљѣм
учинила.

Од оног дакле времена како су А-
пиняни у приспанищу града Пилоса ш-
е: у приспанищу Наваринском, Пело-
понезе побили, од времена, како су Гр-
ци Грке разбили и побѣдили, до ове
данашњѣ побѣде, до побѣде сѣверни и
западни синова Европейски над Асіани-

ческим Варварима има већ пуно 2252 године. На љупу жалост будуће судбе греческе, било е сраженіе оно пре 2252 године єдино изчадіе међусобне зависши греческе, и єдиноплеменог раздора међу Апинои и Шпаршом, раздора, кои є попом целой Греції убишочно падење узроковао, и кои є учинію, ше су после ону богашу, мудру, и 'благодатну Грецію, найпре Македоняни, попом Римляни, Гоши, Таліяни, и наипосле Турци разонођавали и покоравали. ше пако мусе и художества из свеште обичелъи Пелопонеске проганяли, и ништа друго нама од сладки ума дарова и плодова они не оставили, од єдног мршвог спомена, и шайног виокопочишанія, бившем и покойном ображепію греческом.

О да би напрошив ипога сраженіе
 ово наваринско од 20 Окш. 1827 годи-
 не, кое є на избавленіе Хриспяна и
 браће наше учинѣно било, да би велим
 краснію и чиспію времена черпу просу-
 ло, преко свію они мрачни сполѣнія,
 коима є Греція шужно повіена била !
 Да би благоспояніе народа оног произ-
 вело, коега прадедови целом, данас про-
 свећеном свешу зрака дадоше ! Небили
 сѣино сунце, кое обилном руком бла-
 годаша неба предѣлу морейском излива,
 невольнo спанѣ оно, сѣином лучом сво-
 іом озарило ! Небили Греції радость,
 Хриспянству чесн и славу, а Европи
 и целом ображенom свешу, мир и без-
 бѣдніе бишіе приузроковало !

А. Бранковић.

Од успа до успа разноси се дивни глас онај, и сваки са удивленіем слуша по: „велики непријатељ христіјана е побѣђен, ушаманѣна е армада нѣгова у приспаништу Наваринском, и спалѣни оспанци флоте по широком мору плове.“

Дакле већ едва е еданпуш помоћи нашао јук онога народа, кои е у борби за опште-ство, и закон скоро већ подлежаши морао, помоћи, која му е од браће нѣгове число већ одречена била, и Европа е с' крвљу синова свои заложену чесн изкупила.

Скоро од 400 година дрежди гречески народ у шуги и невољи, люпог робства; Турци владашељи нѣни, којима сва влада из шпругосни произвире, шпо се правце шиче врло су и неправо смашрали. И опеш е гречески народ овај, за цело по време, порекло свое число задржао, задржао е език и обитае свое, будући да е надежом у небо гледао, и крепост свою из поученія закона христовог почерпавао.

Јошш под владѣніем Кашарине Царице руске, покушали су били грци, подпором кнегинѣ ове войнички освободиши се. По несрећи обаче ударе чудни долађан, и они помоћи ше лишени буду, пре нег шпо у спанѣ дођу да бодру намеру свою у дѣло приведу, и ша-

ко бѣдни народ овај, мораде новой ярости непријатеља свои жертва биши. Доцнији опиши ослобожденија имадоше испо шакова жалосна слѣдствія; и још у години 1819 бише напредованѣ и развѣненіе воене силе гречески оспровчана, колико лакомой зависни шурской зазорно, да они унищоженија њиног ради, у плану свом закључе, да влада преко целе Гречіе кривавом Алипаша од Јанине одређена буде.

На спени једной обрежје епирског, била є варош именов Парга, последнѣ мѣсто христіјанско у овој земљи, гдѣ се бодри жишѣљи, од колико сполѣшја, са неизказаном храбростју, од ужасног њга владе шурске бранише. У договору с' мѣстни жишѣљи, освоє енглези ју варош, коју є француски гарнизон ушврѣћавао біо, и Христіјански народ принуђен буде иманѣ и добро свое мухамеданцима продавати. Бѣдни Грци морадоше земљу праошца свои оспавиши, морадоше оспавиши мѣсто срећне шипине домаће, да по шућем вилашту амо шамо блуде; да и саме свештнѣ црковне морадоше невѣрницима у руке предаши, ниши јам више шпо спомена од ошечеснѣ свог оспѣ, разма оно мало пепела од коснѣ срећни предака свои.

Обаче од овог времена успане у новой снаги народ гречески да харача и робства бремене одлагаша, ово чловѣчеснѣ право покшеду они опеш извоєваши, или извоєваши или мученом смерћу умреши. На седам година већ како се они прошиву оне силе Османа, од кое су пре

недавног времена християнски кнезови спремали храбре. Крвљу срца свога запечатали су намеру своју, и посред мученія славили су побѣду християнског исповѣданія. Они су свешу показали, да спољшнo робство, не кадро, огањ духа сасвим угасиши, и ушом су се они одржали, имајући на себи оцнша и нещасія, и неволѣ и оскудоси.

Но већ и они на најпоследњем усиловенія спшепену спояше, и без благоси Християнски содруга свои, сама би глад и оне јошш ушамануши могла, кои су мачу шурском пропивуспаяли били.

Док едануш оном великодушном миниспру енглеском, кои е исшом пре крашког времена, са висине славне пушанѣ свое, у вѣчност клонуо, док велим нѣму до руке не дође, да свешу покаже, како право државно, са благоспояніем народа у шочном союзу спои, како благоспояніе ни начем другим основано биши неможе, разма на едномъ мудрому управленію. Нѣговим прилѣжаніем, учини се союз између шри прве морске силе християнске, на шо; да рашуюћим спранама мира повратше, помоћу едног поравненія, кое се шољко за ползу челошчсшва изискуе, колико рад обдржанія мира у Европи. Шешог Јулія римс. ушврде пуномоћници Русиски, Енглески, и Француски формалан шракшак, и шако се учини дан овај, незаборавним за Испорию новоу рожденія греческог.

Темель условія біо є:

1. Союзици понуђаваю Оптоманску Поршу, посредством своим, у шой намери, да помиреніе између грка и вишеречене силе у дѣло приведу. Да се од обе рашуюће паршае заради условія, с' месша без закосненія, примиреніе заишше.

2. Основи, на коима се порши предложена поравненія полажу, да слѣдуюћи буду: Грци да Сулпана као врховног свог припѣжашеля припознаю, и нѣму да годишньи давак одаю, данак кои ће се єдногласно за вавек опредѣлиши. Да управителѣ свое сами собом избираю. А за моћи шочно раздѣленіе између обе націе у дѣло привесши, одређено буде, да грци сва добра тврде землѣ, или прочи оспрова у свое руке приме, и да се за добра ша шурци по вредности изплаше.

3. Све ше уредбе по єдинце, као и границе будуће греческе државе, да се у особишим условіяма ушврде.

4. Союзици се обвезую полезно дѣло примиренія, по гласу вишеречени основа, без икаквог одложенія у дѣйствіе привесши.

5. Союзици наши ће, при уредбама овим, увеличаніе држава свои, ни введеніе изключителног випечатія од спраше свое, ниши пак и кое друго первенство шрговине, за свое подайнике искаши, но само оно шшо и друге націе змаши смеле буду.

6. За опредѣленія мира и помиренья, коя баш управ међу рашуюћим паршайма извершена биши мораю, нека оне подписане силе добре спою, кое би за добро нашле, да є шо и могуће и полезно, у шаково обвезанѣ спупиши.

7. Ово условіє да буде у два месеца дана, илако є могуће и пре одобрено, и у међуособной промени разаслано.

У пошайно додашом аршикулу єдном условія овог, било є јошп и ово успановљено:

„Ако опшоманска порша, за єдан месец дана, предложено посредшво неби примила, за шай случай онда союзници између себе, слѣдуюћу уредбу шворе: 1) Союзници ће без одложенія способа узети, да се грцима приближе. Приближеніє ово сосшояће се у успановленію шрговачки обшшояшелшва с' Грцима, у одсланію елчія к' њима, и пріятію шакови од шшране греческе, донде, докле год они међу собом способни управишели имали буду, коиће шакова обшшояшелшва храниши моћи. 2) Услучаю акоби Порша за єдан месец дана предложено примиреніє не примила, или пак Грци од шшране свое, шаково одрекли, шоће онда союзници явиши, да ће у намѣренію своем, сва средшва коя би їм се у прилики овой за найболя показала, упошребиши, за моћи с' њима непосредшвено примиреніє улучиши, а међу шим ће ду колико їм могуће буде, свако нападеніє међу рашуюћим паршайма предохранявши, не узимаюћи

маюћа припом учаспія на испріяпельспву и кое рашуюће паршае. Союзници ће дакле шаки како се у овом пошайно додашом арипикулу подпишу, Адмиралма своим шпо по Левантиском мору командирую, сверх овог иншшрукціе послаши. 3) Ако наипосле и све уредбе ове не би довольне биле, да опоманску поршу на предложенія союзничка наклоне, или ако би с' друге спіране грци, ушврѣне у овом условію за нѣи хасновіше начине, одбацили, шоће союзници напредоваши, и свое дѣло мироспроенія, по основи између себе учинѣни извершиваши, шога ради даю репрезенташиима своим у Лондону пуну власш, далше способе, кои би у случаю нужди биши могли, да извиде и опредѣле.

Условіе ово развіе између грка и пріяшеля нѣини, многогуби брига и надежда. Много коешша неопредѣлено лежа у нѣму, и различіе се препоне у извршенію предвиѣаше. Колико се видіши могаше, све е од охоте оне зависило с' коіом ће условіе изпунѣно биши. Изкусство нас е од оног времена научило, да е исполненіе шо, бодрой мишици повѣрено, и да е намѣреніе союзника іюши извѣстніе неголи речи њине било.

Около исшог времена спуши сва шурска сила, коя е и морем и сувом прошив греціе одреѣена била, под неограничену власш Ибраим Паше, досшойног сина Мехмеш Али Паше вице краля Египетског. Овай, кои е у очима имао освобожденіе шрговине свое, и раз-
зоре:

зореніе греческе власни на мору, коя му є яко
сореєновала била, давао є Порпи већ од шри
године дана, ужасне помоћи у бою прошиву
Греції. Трајућу шом времену, послао є он
мало по мало на 40,000 Арава, кои су по єв-
ропейској мушпри обучени, и од прибѣгли
официра Хриспіянски предвођени били. Пре-
ко 200,000 здрави и радињи мишица, извуко
є он све шиляюћи войску изиђове и шако
слобонаселѣне землѣ и скоро све драгоцѣносци,
кое є из косију државе свое изсисао, биле су
шом єдном усиловенію жерпвоване.

Ибраим Паша водіо є у Мореи рап баш
по души налога вѣликог Господара свог Султан-
на. Не да свое буншове подайнике покори,
но да и сасвим унищожи, шо є намѣреніе иђ-
гово било. Пашріарх и Владика свешог Сино-
да Цариградског рано на Воскресеніе, у одеж-
дама своим на враши свешіе цркви, обещени,
и после мршва шѣлеса њина од Юда по улич-
ном блашу престолног града разпрзана; хи-
ляду шрупуна по восворском шаласу пловє-
ћи, кое лађарма пуша запремаше; онай іошш
неупаложени јук на острову Скію и Ипсари,
пзубіяли жена и деце, све су шо грозни знаци пре-
дузешог унищоженія. Оне по Мореи блудє-
ће чеше Арависке, никад се седишшу Ибра-
имовом не повраћаше, без пуног шовара гра-
бежа, и без многочислени робова, као шшо су
шо пріашельи шурака по свешу разшрубили
били. Обаче ко су били рабови ши? и учему
се сасшоя грабеж њиов? у немоћним женама,

деци, и шарцѣма, и у оно мало јошн худом
иманю; а насиліе, безчесніе и робство ша е
судба све очекивала.

Преко свега шог обаче греція јошн не
била освоена. Ибраим біаше исном у равной
земљи Господар. Мач е гречески Араве нѣго-
ве разкрію, а оскудоси и болѣзание јошн ви-
ше; и без и паки послане яке каквое помо-
ћи, неби он могао свршешак године 1827 у
Греції дочекаши.

Ал у приспаницу Александриском опрз-
вля Ваце Краљ флоту едну, спрашнію од
свію прощавши, и у Цариграду, Алжиру и Ту-
нису и Триполису, чиняху се шакођер по-
следня усиловенія.

Међу шим союжени Монарси рашифицираю
6. Юлія условіе и 16. Авг. предложе по ел-
чіе двора Русиског Енглеског, и Француског,
Порши, заедно са примѣчањима, у којима,
због насноећег опшесствія египетске флоте,
 принуђени буду шермина за 14 дана опредѣ-
лиши, а у шим да порша обзнани, дали ће о-
на у условію налазећа се предложенія прими-
ши, ил одбациши. Райс Ефрендія обаче или
Миѣисшер сполицни догађая, нишша више на
по не одговори, но що да се порша на онај ма-
нифесни свой позыва, кои е под 9. Юніом из-
дала, и у ком она свако смешеніе шпуђе вла-
сши с' њом и буишповном раіом нѣном, висо-
ким гласом одбія. Епо шако су погодбе у
Цариграду чак до последњи догађая, о кои-
ма ће мо овде говориши, шшо се грчки по-
слова

слова пише све по обичном шурском начину продужене биле.

Обаче Християнске власни биле су већ свое одређене уредбе започеле, и већ су Адмиралима своим, кои ће войску у средиземном мору командирати, налоге послали били, да силе свое у греческом поморју сакупе.

Енглески и Француски Агенци пренесу Египетском паши уговоре 6. Јулія, заједно са закшеванјем држава свои, сирѣч да он од сваког будућег учаснија у рату прошиву грка одушане и да не предае целу флоту своју боином случају, кои ако се испунило роди, по му се заиспа извѣстио окончање нѣгово знаши може. Мехмед Али Паша обаче, у дивизији спраси, за намером својом лешећи, и по свој прилики у мисли шой, да су уговори реченог шракшаша Лондонског, једне прешнѣ само, кое се никад у дѣло привесни нећеду, мислио е даће на сваки начин брзим поступком, за-ключенія она предупредиши, и даће хишрим насиліем освоєне и покорєне Греције оконаши моћи, пре него би се Християнске власни о дѣйствителном поступку споразумеле биле.

Нѣгова дакле Флота описне се 31. Јулія из Александрије у Грецију. Спашѣ нѣно било е слѣдујуће: Прва Дивизија. Команданш Капудана Бег. Управ под нѣговой заповесни бише 2 Линейне лађе са 84 топа и 5 Фрегати све из Цариграда. Под заповесни Ріяла Бега биле су 3 Фрегате из Туниса, 9 корвети из Цариграда, и 1 Бриг из Туниса. — Друга Дивизија. Е-

египетске европским начином организиране лађе. Команданти, Гувернер Александриски Мохарем Бай. Под иђговой заповести спојаше 4 Фрегате са 64 шопа; 11 Корвеша; 3 Брига; 1 Голеша; 1 Бриг; 5 Голеша и Шонера; 6 Брандера. — Дивизија транспортални лађа: 10 оружани египетски које су заједно као ескорпје служиле; 1 оружан египетски Шакхур; 25 обични шурски транспортални Лађа; 5 европски трговачки. У свему лађа бијаше 16 шурски, 31 египетска, 4 шунеске; и 41 транспортални лађа, међу којима и 5 европски бијаше. Сва дакле сила експедиције имала је 92 лађе. Алжирске лађе (1. фрегата од 64 и 1 корвеша од 44 шопа) остале су биле у Александрији. Солдати који су се с' лађама навезли било је 5000 пешака и 500 коњаника. Међу пешацима находила се десета региментна египетске Инфантерије од 5700 људи, које је Ахмеш Бай водио. Осим изобиља Заире, и Муниције, било је 1 милион шпански шалира понешено. Француз Лешелџ, и други Француски Официри находили су се такођер на лађама плим, машроза било је на Египетским лађама 3000 све обучени Арава.

Док се год нису саспали са Ибраим начином војначаликом на суву и на води, држао је оберкоманду Капудана Бег и Мохарем Бай заједно. Експедиција ова буде изперва на обрежју Караманском проливним вешром задржана, а пошом уплови 8 Августа у приспаниште Наваринско, гди шаки суву шрупу изшовариваши спашу,

Такођер и греческом владѣнју у Наполи да Романія буде у среди месеца Септембра, од вице Адмирала Кодрингтона управивели великобританске ешкаде, од Коншр Адмирала де Риньи, и од изабраног комисера Елчје русиског при Порши, Господна Тимони официалним пушем, закљученіе шрію власни обзнанѣно. Владѣніе понагли шаки пуномоћницима посредшвени сила, у Ноћи одной показати, да оно, с'благодареніем благонаклонє мисли шрію сила препознає, и предложено примиреніе прима. Ово разрѣшеніе яви Владѣніе у прокламаціи одной, свима грцима, и опомене їи да се шо ни єдан не усуди порушити. Кад се овај налог сврши, онда понагле Адмирала кодрингтон и Риньи примиреніе шо далѣ у дѣйшвіє привєсши, Египетску експедицію од сваке операціє прошиву грка заусшавиши.

Около 18 Септембра сакупи енглески Адмирал скоро све у нѣговой заповєсши споеѣ силє воєне близу код Иаварина, сирѣч линєне лаѣе Асію, Албіона, и Генуу, Фрегатше Канбріана, Наяду, Гласгова и Талбоша. Сваки час очекива он іошши неколико енглески лаѣа, и Француску ешкадру под Раньїом. У Наваринском приспанищу, лежа сва союжена шурско египетска флота. Ноћу 18 на 19 Септембра опазє шри воєна брига енглеска, кои су на ушћу приспанишша спояли, гди се неко велико движеніе у приспанишщу чини, и закључє од шуд, да се шурци на-

мо намешпаю, да наклонѣни вешар онай, кои е баш онда юговоспочан био, упошребѣ, и да се у море извезу. Кад Адмирал Кодрингшон о намѣренію шом чуѣ, а он се опреми шаки, с' едним бригом да сам себе о испини шой увѣри. Довиспа он и опази, како се шрупе у движеніе посшавляю, и како се од силне оне спражарске вапре по обрежю предсказани могашѣ, да е већ сва египетска сува сила на близу. Адмирал Кодрингшон изда шаки нуждне заповесити ешкадри својой, и будући да се напред видити могло, даће они прву пробу, да ис приспанишца изиђу, на югу учиниши, за моћи после пуш на Хидру узети, кое е као први нишан нападенія шурског био, зашо се лево крило енглеске линіе ушврди. Дана 19. у юпру у 6 сати укажу на 6 велики воени лађа, од кои на едной опазе гди се баряк Капудана Бега віѣ, кои из прва к' сѣверу пловитѣ, но после се при ушћу приспанишца к' юговоспоку обрну. Ове лађе, кое као шпо се видити могло вр' од већег одѣленія флотѣ чинишѣ, зашегну приобршаю оном сва плашна, и покшеду по пуном вешру енглеску Линію пресећи. Како Адмирал Кодрингшон шо опази, а он пошлѣ едну фрегату ко Капудану Бегу, и яви му, да се у Наварин враши, иначе ће га силом на шо наперати, коем упушћю повинуѣ се капудан Бег видећи енглезѣ на бой гошове, а имаюћи и од военачалника Ибраим пашѣ у шом одобренія. Сир кодрингшон пошлѣ шаки еднѣг од офицера свои

с' писмом на Ибраима, у kojem му примлаћно упутије владѣнія свог по условію Лондонском од 6 Юлія обзнани. Исног вечера пошлѣ шурски воевода енглеском адмиралу едног гласоношу, с' одговором, да он без опредѣлене заповесити Господина свог, никаквог явног раша почеши неће, даће он то обаче без сваког призренія чинити, ако му по разрѣшенію союжени дворова, кое се њѣму из ненада биши види, іоши еданпуш наложено буде. Дана 21-ог сасиране се пред Наварином Француска ешкадра под Риньом са ешкадром енглеском, и у 12 сати пусише оба адмирала у ведром мору лангере. Дана 22 пошлѣ Риньи по ешпафеши корвеши исно онако писмо Ибраим паши, као што е и енглески Адмирал послао біо, кое е овако гласило:

При обрежу Наваринском 22. Септ. 1827. Будући да е Ваше Височество као што се види, неку сумњу добило, о нашем почном соразумѣнію, кое међу прима союзним силама царствуе, што я вами морам изяснити, да смо ми, после кад ми е Адмирал Кодрингтон писмо оно сообщію, кое е он вашем Височеству послани чесн имао, док сам я у шипини вепра, неколико миля задржати се морао, да смо ми велим за полезно промошрили, други едан препис од шого на французском езику од нас обонце подписан, послани. Ми имамо чесн Вашем Височеству вѣдомо учинити, да су союжене силе, слѣдствіем єднов међу Енглеском Француском и Русіом заклю-

ченог

ченог шракпаша, између себе шако савршили да свое воене силе у шом намѣренію союзе, да свако преношеніе оружја, војске и воене муниције, било у оспров кои, било на коему драго меспо шврде землѣ греческе, забране. Ово є поступанѣ предузешо испо шако на Иншперес великог Господара, како и на корисш они нація кое по Архипелагу шргую, и союжене власши, узавши челоуѣческо прехохраненіе, шилю знаменишу силу, да бы с' нѣом сваку могућу прошивносш опомански воевода предупредиши могли, кои ако се прошив шог иѣи усиле, онда не само шпоће разореніе свое за собом повуѣи, но оће и иншпересу самог великог Господара врло на шпечени биши. Нама би испо шако жао било, као и нашим чеснишим Монарсима, у коима є велико оно намѣреніе, крви човечіе непроливаши, ако би у овой прилики принуђени биши, силе упошребити. Ми вас новалице молимо, да се заключецію оном непрошивише, кое га дѣйствію прошивусшаша вама ће не возможно биши; ербо є дужносш наша, вас пришом у сумњѣ неоспавиши, да ми, хоши да є желя наша, свирѣпом рашу овом с' наговором конац учиниши, нишпа манѣ шако одважне заповесити имамо, даће мо ми пре и послѣднѣ покушати, [нежели да намеру, у којой су се наши Монарси союзили, из очію изгубимо. Ако бы дакле шим наводом едан едити шоп на нашу Флошу пуко, шо ће он опоманской Флоши на пагубу служиши. До-

луподписани имаю честн и ш. д. Е. Кодрингтон, Вице Адмирал управитель Великобританске силе морске у средиземном мору. Н. де Риньи, конспр Адмирал Великоуправитель Ескадре Ньиног Християског Величества.

Почем оба Адмирала намѣренію свом сходно, међу усобно уреде, да іошн и успишено спріобщеніе с Ибраим Пашом учине, оде конспрадмирал Риньи іошн 23 с' Фрегатом Сиреном и корветом Еспафеном у приспанище Наваринско, и шу лентере баци; 24 у юпру ушлови Вице Адмирал енглески са Линейном Лађом Асіом и са своим кушером у приспанище. Дана 25 у 10 саши у юпру, оду Адмирала у Ибраимов шашор, и обзнане му, ово у енглеском ово у Француском езыку, да су они, будући да порша неће посредство да прими, заповесши добили, да едно дѣйсствително примиреніе заведу, и оне воене силе, коеби їсе шому прошивиле, разоре. Грци су се зеклученію шом већ покорили, и ако (Ибраим паша) сам неприятельство продужили жели, шо ће он Флошу свою у опасност а главне инпересе Монарха свог на коцку метуши. Ладно, обаче внимателно саслуша их паша и одговори їм: да є он слуга Порше, и да заповесши има раш у Морен живо наснавши, и испи раш с єдним одважним нападеніем на Хидру окончаши; да он никоим начинем пуша нема, она їѣму учинѣна спріобщенія саслушаши, или по своіой власпи разрѣшеніе свержшого учиниши; међу шим. буду-
ћи

ћи да Порша овај особиши догађај кои е сад насупуио, ніе предвидиши могла, обећа он курире, у Цариград и Египет послаши, и даде своју реч, да док се год они не враше, пѣгова Флоша из Наварина изићи неће, додавајући даму е хошя шепко, у овом магновенію, у коем би све свршено било, зауспавајући биши, будући да му е нѣгова Експедиція, као што овде лежи, шако яка, даму грци доисша прошивуспаша неби могли.

Време за коеће с' Ибраим Пашом обећано примиреніе шраиши, одреде на 20 дана.

Јоши оног исног вечера у коем е условіе ово ушврђено било, изиђу Адмиралн Христиански из приспанишпа Наваринског. Удајући се на чесн свешн речи они шурског военачалника, хошели су они време оно примиренія упошребити, ради прибавленія Фришке ране и ужишка; енглеска ескадра у Заниши а Францувка у Милосу.

При овом моћоше све колико движеніе шурске флоше у оку имаши, пошли они на Пашрас, да у леваншиско море уплове, ил' учинили пробу на Хидру да се тамо на суво извезу. Шпоби на шакова движенія пазили, оспану код Наварина фрегаше Даршмун и Армида. Врло наскоро покажесе, да е опреза ова сасма нуждна била, и колико шурска чесн и реч значиши може. Одсушвіе Француски и енглески сила, било е Генералисиму Ибраиму врло намамна прилика, за издаю. У ноћи између 2 и 5 Окш. пошлѣ он едну част свои шур-

шурски воени лађа 7 Фрегаша, 9 корвеша, 2 Брига, 19 транспортални лађа, из приспаница, с налогом да Папрас и Мисолунгу укрпе, будући да су градови ови од грка јако ускучени и у опасности били. Тек што је Адмирал енглески код Занше ленгер баціо, ал' га знаменъ едно с' Фрегаше Даршмуша о порушењу примиренія извѣсна учини. Кодрингшон се шаки напруг у море пусти, са едном Линейном лађом, едном фрегашом и с' два брига, што му је сва нѣгова сила била, с којом ђ у онај пар владаши могао. Око 10 сати у јушру удари кодрингшон на шурску флоту, која је покрај Морее тамо пушем к' Папрасу пловила. Адмирал Кодрингшон пошлѣ шаки фрегашу Даршмуша, да шурском повеличелю јави, да је нѣму вѣроломіе што врло дивно, да је он обаче гошов, даљем пушешествію Ошоманске ешкаде силом прошувати. Одважна беседа ова, нагони одѣленіе што шурске Флоте напруг каналу међу Заншом и Мореем, пловиши.

Дана 4 у Јушру угледа се и друго одѣленіе ошоманске Флоте, сачињено се из шри линейне лађе 7 велики Фрегаша и више корвеша и Бриганшина, гди Каналомъ између Занше и кефалоніе плове. У тој ешкадри бјаше и шурска Адмирална лађа, на којој се Ибраим паша сам навезо біо: после кад флота ова и друге лађе које су код Кашакола лежале, гди је и великобришански Адмирал біо, к' себи прибере, а она се учини као даће јужни пуп

узеша, после обаче опеш промене пловину
и упуши се на залив Папираски; но неможе од
прошивног вепра у нѣга допловити. Ишом
заливу шом около капа папаса упуши се и Ад
мирал енглески. Преко своју Забрана и своју
предложенія хошела є шурска флоша у Залив
упрчати, ер іой лађе свакояким намешпанѣм
амо шамо вараше само да на пред изиђу. Сад
опали великобришански Адмирал неколико по
пова на оне лађе штоо најближе споаше, и
кое се найвеѣма у Залив пропираше. Поспу
пак овај доведе Ибраима на друге мисли; он
се одвуче са 57 лађа полайвише воени к' при
спанишшу Цаваринском напрат.

Едној од египетски транспортални Ла
ђа некако среѣа донесе ше при Мисолунгу
Лепгер удари. Адмирал Кодрингтон обаче,
пошлѣ шаки оружану ораницу едну, и наго
ни є, да се опеш у широко море навезе.

Тако се враши ова горда шурска воена
флоша, напрат у приспанице, кое є мѣсто
промислом Божіим за ради пропасши нѣне о
дреѣено било.

Ибраим Паша огорчен на силу Християн
ску, којой он обаче, без заповесши из Цари
града прошивити се не смеде, заклучи, ша
мо гди му јоши руке неvezане бяху своју си
лу показати, и дѣло унищоженія у Греци
уколикому могуће буде, у окончаніе приве
сти. Нѣгове шако речене регулярне шруп
вуконсе се у несрећной Морей по свим спра
нама, и пушови нѣши бяху подобни пушу

изливане шумске рѣке, свуда са грозом и опустошењем означени. Што би грка, у руке њине пало, што бијаше добиш ужасне смрти, саме немоћне и глађу полумршве жене и деца не имадоше помиловања. На свако јошш непорушено обишалиште бијаше огань набачен, и за докучиши последњу награду опустошења мораде и билѣ и плодносно воће разорено биши. На мѣсто цвѣтајући обишалишта челоѣчески, осіава божіе сунце, саме громаде пушећи се развалина, и одрубљене шрупине човечіе, или на коцу набіене, или у барама разливане крви лежеће, на мѣсто умиљашо зелени маслињни шума, и виногради, осіава оно испом порезана и оборена шпабла и жилице, у дивні чбунови едно на друго побацане. Цела земля била е више мушежниом мѣсцу низвргнуши Анѣла подобна, нежел обишанію Богу подобни люди. Обаче мѣрило порока изпунѣно, и час освѣте пріспѣо бијаше.

Таки после догађая они у 4 Окш. скупі се енглеска и Француска ешкадра под Наварином, која се сад сосшояла из Линејни-Лађа Сципіона, Бреславе, Триденша, из фрегаше Сирене и Армиде, после из две корвѣше и више оманьи Лађа. До 13-ог дошло е к њима било, и оно одавна очекивано русиско одѣленіе под командом Графа Хайдна; ова е имала линејне лађе С. Андрея, Азова, Езехіла и Александра Невског свака са 700 люди; шакођер и фрегаше Елену, Преводной, Круй-
2 * цера,

цера, и Конспаншина, од коя оне велике с' 500. а оне мале са 400 люди укреплѣне бише.

Октобра 18 учине Адмиралы ове при силе, конференцію єдну код Занше, гди се о средсѣвама посовѣшую, како би се посѣлѣни могло оно у Лондонском договору изречено намѣреніе, дѣйсѣвишелног примиренія између Турака и Грка.

Будући да є Ибраим паша, оно преѣашиѣ 25-ог Септембра заключено за 20 дана примиреніе, прошиву сваке вѣре и вѣрносѣи погазіо; будући да є после повшориселног ухода шурске флоты у Наварин, баш и преко другог оног позивања, кое є Адмирал Кодрингтон на нѣга упустио, да є велим разориселну войну прошиву Грка, жесѣоче негол игда продужио, и будући да су све оне совѣше, и примиренія средсѣва, шурци и нѣни военачалници, поспулком своим као неку неопредѣлену игру смапсали, шога ради военачалницима союжене ешкаде, за моћи свое опредѣлено намѣреніе изпуниши, избор између при средсѣва ова заосшане.

1. Морали би они преко целе зиме блокаду свою продужиши, а ово би за нѣи врло шешко, скупо, и без сваке ползе било, будући да би свака бура ешкаде разонодиши, и со шим Ибраиму лако учиниши могла, да свою опусшосишелну вонску у различиша мѣсша Морее и у оспрове премесши; или

2. Морале би се союжене ешкаде баш у Наварину скупиши, и шако себе, са безпре-

сша-

спаним своим присуспвіем о бездѣйсвію опоманске флоте увѣриши. Обаче ово само средство неби ко намѣренію довесиши могло, будући да Порша промену поспуцака свои нимало не прима.

3. Найпосле могоше Адмирала ешкадре свое у пристанищу Наваринском намесниши и шако Ибраиму предложенія обновиши, коя у смислу условія лежаще, и коя очевидво и самим Турцима на добро идоше.

Смеша опазе Адмирала едиодушно, да само ово шреће средство дѣйсвія имаша може, и да ће шо без кровопролишя и непріяшельства, само спраом и чесѣу од присуспвія ешкадра нѣни, учиниши се моћи. Они дакле између себе закључе, да ово шреће средство изврше, чему се Француски и Русиски Адмирал под Оберкоманду Кодрингтона, као наиспаріег у служби, посшаве. Наваринска варош (у спарой Ишпоріи под именом Пилоса познаша) лежи на югозападном обрежю полуострова Морее, спарог Пелопонеза. Ограђена є бедеми и кулама, и ограду ову ушврђава єдина на високой спени назидана креноси. Приспанище Наваринско кое є од овог доба шако славно посшало, шолико є просшрано да у нѣму по 1000 лађа спашаи може. *) Ушће нѣгово

*) Вода у пристанищу Наваринском досшає дубока за највеће воене Лађе, и темель за Ленгере тако є сигуран, да и сама пристанища Плимуншко, кадиско, Сиракуско, и Брешско, ниш дублю воду, ниш боли темеля за ленгери маю.

гово спой међу крайни вр'ови оспрова Сфагіе и Сфагнеріе спеновиним громађем окружене и осим пог'иошш ушврђене, и међу крайном окуком шврде землѣ, која се из едне грдне укреплѣне спене соспой, и која е сп'аро оно име Пилос задржала. Удесан, обаче шако узан улазак приспаница да само две лађе у еданпуш ушловиши могу, може се врло лако од нападенія лађене силе кое браниши.

Турска се флоша у Приспаницу Нава-ранском у бойни поредак намеспи, све лађа за лађом чак до Мохарем Бая, кои са своіомъ фрегатом на в'ру споя, шако се они у шири линіе понаменшаю и лентере поспушпаю. Главна сила спояла е десно од улазка, сирѣч, две линейне лађе, една велика фрегата една окрзана линейна лађа, после пога фрегате свакояке величине чак до свршетка полукружія. Овај предњи ред Лађа укрепљавале су корвете и Бригови шпо су у другой и шрећой линіи спояли. Шест брандера спояло е накрају подкововидне Линее, да би се од оуд, ако би до боя дошло, на соужене ешкаде бациши могли, спрођу коиће обаче 20 Окш. (дана сраженія) сасвим у прошивном вепру спояши. Положеніе ово кое никоим начином мирног намѣренія непоказыва, учиніо е Ибраим по инспрукціјама ошм, кое е међу шим временом из Цариграда добио; он сошим јавно показива, да е у надежди, ако се до непріятельског ударенія дође, соужене ешкаде помођу свои брандера разориши.

Гошш 18 Окш. буде на енглеской фрегашш
 Даршмушу капешану Феловесу наложено, да
 писмо едно шрима Адмиралима подписано, И-
 браиму однесе. Ибраимов шолмат пошлѣ писмо,
 неодпечаѣено напшраг, с'изговором да му Господа-
 ра код куѣе нема. Тога ради заклуче Адмирали
 предузешо намѣреніе свое бездужег пропешзання у
 дѣло привесши. Адмирал Кодрингштон сваком
 окончанію преправан, даде Француском и Ру-
 сиском Адмиралу слѣдуюѣе вишипрукціе: „Чи-
 „ними се да египетске Лаѣе на коима ѣе Фран-
 „цуски Официри биши, на юговоспочной спра-
 „ни пресшанища спою. Іа желим да Н. Ексе-
 „ленція коншр Адмирал де Риньи са своіом
 „ешкадром спраме пьи спане. Она Лаѣа шшо
 „за нѣима слѣдуе, чини ми се да е Линейна
 „Лаѣа шшо Адмирални баряк на великой Ка-
 „парки носи; яѣу гледашш с' линейном Ла-
 „ѣом Асіом да покрай нѣ спанем, и да Ли-
 „нейне лаѣе Албіона и Генуу, едну за Асіом а
 „другу покрай Асіе намесшим. Іа желим да
 „Н. Екселенція коншр Адмирал Граф Хайди
 „доброшу има, ешкадру свою за енглеским
 „Лаѣама намесшиши. Русиске ѣе Фрегаше по-
 „шом оне лаѣе шурске забаляши, кое ее по-
 „край русиски Линейни Лаѣа, и за нѣима на-
 „ходиле буду. Енглеске фрегаше начишиѣе ед-
 „ну линію пред оним на западной спраши при-
 „спанища находѣшим се и спрама енглески
 „линейни Лаѣа, спосѣим шурским Лаѣама,
 „и Француске ѣе се фрегаше испо шакѣ фор-
 „мираши, да би шурскс фрегаше кое спрама
 „Фран-

„Француски Линиени лађа узспою, забалаши
 „могле. Ако доспа времена буде, пре него
 „шпо се од спране шурске непријателства
 „започну шо валя све лађе с' гужвом на Лен-
 „геру едечиши. Ни едног шпоа од союжене
 „Флоше не валя опальиваши, док год се ко
 „шому знака не даде, ако би обаче с' шурске
 „лађе кои шпоц пуко, шо онда на шакову
 „пуцани валя, да би смеспа унишпожена би-
 „ла. Корвеше и Бригови спое под заповесни
 „капешана Даршмуна, да брандере уздржаваю
 „да не би од нѣи союжена сила никоим начи-
 „ном узнемирена била. У случаю акоби се
 „обшпи бой одашкао, као шпо се у шако-
 „вой прилики наравно догодиши мора, шо се
 „онда валя шек они Нелзонови речи опомену-
 „ши, да ни едан капешан на овом меспу
 „болѣ биши неможе, него кад му се лађа
 „спрама непријателѣове намеспи.“

Иншпрукція ова буде с' радошћу прим-
 лѣна, и сваки се погорди на свое опредѣле-
 но учаспије. Међу шим бѣше вешар сасвим
 непогодан. Испом око подне промене се
 вешар, и шаки се знаци приугошпеленія изда-
 ду. Енглеска Адмирална лађа Асія споя на
 вр'у, за нѣом бѣше Албѣон и Генуа, после
 нѣи, фрегаша Сирена, на којой е Адмирал
 Ришѣ баряк свои развѣо бѣо, за шим Сципио,
 Триденш и Бреслав; после шог русиски Адми-
 рал Граф Хайди за коим јошш 3 линейне ла-
 ѣ и 4 Фрегаше идосе; и шако после сва дру-
 га часш Флоше. Тако се два бурна облака
 едан

едан другоме привлаче, и кад се саспау, а оно се хала севајући и пуцајући из крила нбю-ва проліе. У два саша после подне, уђе Линејна лађа Асіа на којој е енглески Адмирал біо, у приспанице и прође покрай башерія, и у шри намеснисе на спрани спрама шурске Адмиралне Лађе и баци леигер, укоб за нбом ишао е Албіон и Генуа. Сирена капешана Роберша намесни се у 2 саша и 25 минуша на мали шумкомеш покрай 4 египешске фрегаше. Француска фрегаша Армида оспане на краю Линіе, лево од ушћа у приспаницу. Енглеске Лађе Камбріян, Гласгов и Талбош поспае се у Линію покрай Асіе Генуе и Албіона. Фрегаша Даршмуш са шри Брига спану шакођер наспраг позора ради на шурске Брандере. Оне шри прве енглеске лађе, уђу без сваког препяшспвія и без и каквог неприяшельског вида, и баце леигер. Обаче сад се неке опасне уредбе на шурской спрани опазе, особино у намештаню едног брандера. Фрегаша Даршмуш пошлѣ ко брандеру шом парламеншарни Чамац и на нѣму Лайпнанша Фицроя. Док овај Официр разпичи-ва, ударе из ненада са брандера пушке, ше и парламеншара и више люди убію. Сирена е у овом магновелію шако близу брандера біла, да га е могла до дна пролупани, само да ніе шо за енглески чамац опасно било. Даршмуш за шим да би момцима у Чамцу помо-го, пусни вапру из пушака. У испом ми-нушу біаше Сирена сасвим близу код едне еги-пешске

пепске фрегате од два покроба. Француски Адмирал викне јој кроз говорну шрубу, да, ако она пуцаши неће и он неће, у исном магновенију обаче падну два шанеша из шона, с' лађе едне, која е осшрагу спрама Сирене споила, од кои едно на Сирени човека едног убие, а оно друго біяше канда на Даршмуша управлѣно. Ово е било знаменѣ пуцаня, кое се и шаки са свію Лађа и свію башерія започне.

У испо доба док се ово приулазку приспа- ница догађа, имала е Асіа на едной спрани линејну Лађу Капудана Бега, а на другой Мохарем Баја управишеля египешске флотѣ. Ова последня лађа не пуцала, хоши да е формални бой зачешбіо, шога ради ни Асіа некте на ню пуцаши. Мохарем Бај даде Адмиралу Корднингшону на знаѣ, да он у бою шом учасшія никаквог узеши неће. Међу шим с' друго спра- не, шуче се енглески Адмирал с' Капудана Бетом. Корманош од Асіе одек' Мохарем Баю да искуси и да извѣсшія добіе, дали би могуће било кропролашіе прекинуши, но како се шамо, приближи а он буде од момака са египешске лађе убіен. Сади ова лађа спане на Асію пуцаши. Овака спрука невѣрноспи люшо управишеля енглеског огорчи, и после неколико магновенија, за сва колика многокрашна уврежденія учиніо е он славиу освешу. Асіа е у едно доба на оба непріятельска адмирала грмила, кое е покрай себе имала, и у крашком време- ну

ну обе највеће лађе опоманске буду едне и-
спом гомиле од останака кои по шаласима
пловише. Тако се разапне бишка док цигло
неколико шек Християнски Лађа у пристан-
ишту на лангеру спояше; суве батеріе почну
пуцаши кад пеша Лађа, Француски Линейни
Тридеши ушпри. Тако су морале Русиске Ла-
ђе вапру своју укрєплєніа издржати, док су
се у Линію спавиши и учасція у бою узєши мо-
гле.

Наскоро сад ужасно поспанє сраженіє: на
уском проспору Пристаница околò 150 лађа
свакојке величине, оружани са близу 4000,
од часши највећи попова, єдно надруго пу-
цајући, запалѣни брандери, кои на скоро сво-
им собствєним шидляоцима на пагубу бише,
пушњавина у вис одлєшајући лађа, Ларму ко-
манде и Маневрираня — да и најживлѣ вообра-
женіє, ніє кадро себи паклєно подобіє позорія
овог предшавиши. Чєшир саша праїла є кр-
вава непогода ова, и оконча се у свеколиком
уничтоженію шурске армаде. Безпримера би-
ло є по ушпєнію вапше указиваюће се смо-
шрєніє разорєнія. Скоро све лађе шурске од
прве линіє биле су до дна пролупанє, или ог-
нѣм саюзєника у пламен бачєнє, и од часши
са целим людсѣвом своим удавлѣнє. По
разорєнію прве Линіє, биле су Християнске Ла-
ђе, вапри, оманѣ лађа другє и шрєће линіє
шур-

шурске яко исположене, коя їм є са своим ниским управленїем знаменишо шкодила. Обаче у мало магновенїя биле су и ове лађе над-владане и разорене. Многи од людсїва нїиного спраом поражени, и никаквог спасенїя већ не видећи, подпальивали су сами себе и одлепали су с' угарицама у воздух. Ове шурске лађе кое у прећой линїи найближе при обрежю спо-яше, биле су од сами свои люди, кои су най-пре на брег избећи могли запальване. Тако се їошш два дана после бишке горећи и у воздух лешећи лађа видиши могаше. Обаче їошш и у пропасти своїой калили су варвари яросп нїину, на оним несрећним грцима, кои се у власши нїиной находїше. На флопи нїиной морадоще їошш многи грци силом служиши, они су їм єдни їошш найвешшїи люди на мору били. Пре него шпо свое собсївене лађе шурци запальиваше, привезиваше нелюди ови греческе машрозе край шопова, и предаваше їи шако вашреной смерци. Многи од кукавни люди ови, морадоще по неколико дана смрш-на ужаса сносиши, пре него шпо до влажна гроба прућени бїяху. Хриспїяни морадоще сиромаке ове слушаши, како помоћи ради вичу, без да їм спасенїя учиниши могаше, боећи се да се лађа неразлети. Шпа више, кажу да є Ибраим Паша нехощећи сам управляши, праю-ћей бишки на суву бїо, кад му є пагубно о-кончанїе бишке до ушїю дошло, пак да є

све роблѣ кое є за пешнайши Месеци под нѣгову власш пало, погубиши дао. *)

Турци су се шукли жеспоко и очајашелно, христїяни одушевлено. Французи, Русси Енглези борише се у еднаком пожертвованїю, и даваше међуусобно єдан другоме славе пайдошпойниі услуга.

Едва се у Испорїи налази примѣра шако взајмно союженог дѣйсствїя у ешкардима разни нація; обаче ишо се шако мало примѣра налази, да се више нація у шако благородном и сваке собспвене корисни лишеном намѣренїю союзише. Разумева се да су союзици у крвавом дану овом освеше, велике шпеше прешпили, и да су при нечаяноши сраженїя, єдне лађе више од други спрадале. Француска Фрегатша Сирена, била є на єданпуш с' пеш Турски Фрегатша обколѣна. Кад є од ови єдна запалѣна и у воздух одлешила била, спаша

*) Привашио писмо єдно приоведа о догађаю неком, кои зар у официјалне вѣсти не долази. Зором у юшру после бойног дана, опазе морнари на малом острову Сфагїи омаиваѣ неко марама, и напоследак женска подобїя познаду. Француски офицер єдан скочи први у чамац а неколико машроза ишо шо учине, и наскоро донесу 8 грчки девойка, кое су се ноћу од шурске силе на врло одрианој ораници освободиле. Оне су биле из Закхїя, гди су їи увађене држали, побегле, и на оно место се извезле, с' коег їи єад ослободише. Шша се с' њїови рођаци догодило оне незнаду, и би ће по свои прилики у Француску послане, да тамо, у тоїлој наклоносши Француза среће получе.

яла е Сирена шако близу фаре нѣне, да іой е е кашарка една од оне лаѣ уздуж по уршии пала, и шако се после учини ше велика Кашарка на Сирени падне. Доцнѣе избави Сирену Капешан Феловес с' нѣговом маньом обаче бодром лаѣом Даршмушом, у оном магновению, кад е баш од едног непріяшельског брандера Запалѣна биши хошела. Француска линейна лаѣа Сципио, у кое се боку гореѣи брандер укобо біо, гасила е чешир пуша вапру која се на нѣой Запальивала била, и нимало се припом у бишки попушшала нѣе; она е у едно време на непріяшельске линейне лаѣе, и на укреплениа пуцала. Капешан Лабрешанѣ на линейной лаѣи Бреслави, шуко се найпре пловѣѣи, а после на лентеру, док нѣе донде дошао гди е присусшвѣе нѣгово полезно биши могло; он е особито русиской линейной лаѣи Азову важне помоѣи чинио, у оном мачновению, кад е лаѣа ова, од суви башерія уздуж опальивана, и люпо навлаисана била. Енглеска Адмирална лаѣа Асѣя, као што е веѣ и пре казано, морала е на одной справи с' шурском а на другой с' египешском Адмиралном лаѣом шуѣи се, а меѣу шим іой іошии една египешска Корвета под Фару подиѣе, и шога ради яко се опинени. Ова е лаѣа била изпробушена од шпанѣна, изгубила е одну кашарку, и многе юнаке свое; управитель Морнара Капешан Белл погинуо е одма у почешку бишке. Многоважни лаѣар майспор Асѣг Смиш буде убіен, Адмирала Кадрингтона син Адюшанш ранѣн. Найвеѣ

већма оплакую енглези смрт, Капешана Баршула, храброг управитеља Генуе. Русиска Линейна Лађа имала е 24 мртви и 67 здраво ранѣни, међу овим последњим 6 официра. Лађа Св. Андреја имала е 8 јако ранѣни официра. Тим подобне штете претрпили су све союзничке лађе, обаче ни една едина није пропадала. Енглеске лађе, Азія, Генуа, и Албион шако су јако спрадале, да су се морале у енглеску рад оправа послати; ипо шако био е и француски Адмирал принуђен, линейну лађу Сципиона, и Фрегату Сирену наспраг у Тулон оправити.

Разореніе шурско египетске флоте, највеће коју е од сполѣшја средиземно море видило, било е пуномерно. Од шри линейне лађе није, међу којима една 84, една 76 а една 74, шопа, и свака по 850 люди имађаше, преспану оне две прве, јошн шрајућей бишки пуцани, но јдра не покупе. Други дан разпну оне енглески барјак, и оранице Албиона узму ии у свое припјажаніе. На свакој било е по више спопина ранѣни, шога ради ии незапалише. Трећа се обрне крају и, други дан спалѣна буде. Фрегата од две башеріе било е пеш са 64, 60 и 58 шопова; една од они први, на којой е египетски Адмирал био, погубила е све кашарке свое; два дана после бишке, наседне; била е шрошна и попримала већ многу воду у себе. Друга Фрегата од 64 шопа, одлешила е шрајућей бишки покрај Асје у воздух. Обе Фрегате од 64 шопа, скоче

у највећем жару бишке у воздух, баш кад су
 ии хошели нагнаши да на седну. Она од 48
 шопова ушонула е с' башом у воду, часи една
 фаре біяше іоши из воде промолѣна. Фрега-
 ша, с' єдном пуномерном башеріом од 48 до
 52 шопи и 400 люди, имали су шурци пеш-
 найш. Єдна од нѣи одлешила е покрай Ал-
 біона, после кад е покошена, ошеша, и на
 седишше нагнана била; чешир друге одлеши-
 ле су, шрајућей бишки и око окончанія нѣног,
 са целым своим людством у воздух; шри са-
 свим шрошше без икое кашарке и кламкаве
 паиѣу на седишше; ошашак буде сушра дан
 спалѣи и сасвим разорен. Од они 20 корвети,
 од кои свака по 26 до 28 шопова и 200 люди
 имаѣаше, скочу 2 до 3 шрајућей бишки у воз-
 дух; на єдној біое баряк шунеског Адмирала;
 многе друге биле су сушра дан спалѣне, а о-
 сам се на седишше нагоне. Веѣа е часи у во-
 ду ушонула шако, да се іоши испом гдикое
 кашарке из море промолѣне виѣаше. Од 12
 Бригова са 19 шопова и са 130 до 150 люди,
 била е веѣа часи шрајућей бишки и после нѣ
 разорена. Од они 6 брандера, загниоріо е єд-
 ног, Бриг Филомела, пре нег шпо му доѣе
 време да се разпрска. Они су други баш по сред
 рашобораца у вис одлешили, али су шурской
 флоши веѣу шшешу нанели. Чешир дана по-
 сле бишке, била е само една єдиша Фрегаша
 са пеншайши корвети и бригова са разапешу
 ядри пловна. По правди биле су ове лаѣе у
 власни союзничкой, нишша манѣ они іи вели-
 кодушпо пошшеде.

Пагуба Христіяна износила є на енглеской справи на 70 мршви и 180 ранѣни; код Француза 45 мршви и 140 ранѣни, од ови пада само на єдну Сирену 21 мршви и 42 ранѣни. Русиска ешкадра имала є 59 мршви и 139 ранѣни.

Побѣда ова код Наварина шако саяна и пуномерна, као ни, єдна друга, са великим последком ишлоће за собом повући, остаће вѣчишо спомена доспоина. Изненада као кашшига божія, пала є она на шурске главе. Испина, већ су били поносиши Турци у воображенію свом, Христіанску флошу, као грабеж брандера свой, а свою собспвену као непобѣдиму флошу смапнали. Но колико їм є крашак сан шай біо, шoliko да їм ужасніе будило њино буде.

Кад ми обаче величину жершва они, кое є побѣда ова кошповала, и сву ону за 6 година проливану крв посмошримо, шо нас сама мисао она узносиши мора, даће сошим крвопролишїе преспаши; даће опеш єдна од најлєпшии земаля, земног круга нашег, у обишель уредбе, живосши, и среће, єдним словом у обишель Христіансшва преобруша биши. Да ми праошце греческог народа овог, као праве ображашелѣ челошчески художєспва и наука почишовани мо-рамо, да су дѣла њина иизверженіе мрака и суєвѣрія предугошовлявала била, и даће она шамо іошши и у пайпозднїя сполѣшїя ясно свѣш-лиши. Завидна дакле да нам судба погибали

юнака они буде, кои ма е суђено било, за благоспојније попомспва умрени.

Неколико дана пре бипке, обзнана Адмирал Ринџи Французима, кои су на Ибраимовой флопи намешпени били, да воени поспупак онај, шпо су од пре Турци предузели, и порушеніе Ибраимом даног обешпанија, иђму узрока дае, ше ин позива да службу иђгову осшаве. Само едан од нђи држао е да спашђ спвари, ніе баш шако знаменишпо, да би се позиваићпо шом покориши валяло. Јошш се незна дали е пришом он шврдо заоспао.

После кад се прва неминуема поправлеија учине, осшаве союзници 25 Окшобра Приспанище Наваринско. Таки по окончанију сраженија, пошлю Ибраим паши слђдуюће писмо.

„Будући да Чеше союзничке ни су биле неспријателспва ради у приспанище Наваринско ушле, но само да военачалницима шурске флопе предложенија обшове, која су и самом великом Господару хасновиша била; зашпо и не надлежи нђиовом опредђленію, да оне од ошоманске Флопе јошш заоспавше лађе, сад кад е ужасна учинћна освеша, због првог оног опалћног шопа, кои су се усудили били на барјак союжене силе бациши, са свим разоре.

Тога ради налажемо ми шурским капешанима, кои су као робови у наше руке пали, да Ибраим паши, Мохарем Баю, и Тахир паши а испш шако и свим другим военачалницима обзнане, да ће мо, ако само едан едни шоп или пушка на коју год Лађу шпрію сою-

союзни сила пукне, ми све што е год од турски лађа заоспало, за едно с' укреплением Наваринским разориши; и да ћемо ми ново по непријатељство, као формално раштообявление Порше прошив союзни сила смапраши, кое ће најжалоснија слѣдства прошив великог Господара и нѣгови Паша за собом повући.

Ако пак турски военачалници, прво нападеніе, кое су они сошим учинили, што су пуцаши започели, припознаду, и ако се од сваког будућег непријатељства уздрже, шо-ћемо ми пријатељска обспоятелства, која сше ви сами прикинули, опеш наспавиши. У овом случаю удариће ше ви јоши пре окончања дана, беле баряке по свим вашим укрепленима. Ми закпевамо пре захода сунца одрешен одговор.

Турски Адмирал Тахер Паша на ово слѣдуюћим начином одговори: „Я обећавам, да „што се заоспавши лађа шиче од нѣи ника- „кова непријатељства биши неће. Будући да „я обаче над сувим шрупама и над укрепленијама никакве власни немам, шо не могу „себе за нѣово владанѣ обвезана учиниши.“ У „прочем одъ укрепленија и флоши по единце и плочеѣм Лађама ни найманѣг вреда не біаше.

Како союзним Монарсима глас о шако великим догађајима приспе, понагле са достшой-

ним награжденим, Заслугама храбри Офицера и солдаши свои припознање учиниши.

Енглески Краљ проименуе при Адмирала, Кодрингтона, Ринџу и Хайдна великокресницима Баш-Ордена, и све капешане и командирајуће офицере енглеске ешкаде Всадицима испог Ордена; такођер и сви офицери, кои у бици овой учасија имадоше, буду на више степене пошврђени.

Француски Краљ проименуе свог Кошпр-Адмирала Ринџу Вицеадмиралом, а Лађар Капешана Милјуса Кошпрадмиралом. Такођер и све проче Капешане и Командирајуће офицере проименуе Всадницима почесног Легіона.

Јошп наложи Краљ да се из Касе Морнарски Инвалида, особиши Фундус дигне, с' опредѣленіем, да с' њим Фамилије Морнара, кои су у бою код Наварина славно умрли, помоћи добију. — Адмирала Кодрингтон и Хайдн буду јошп великокресницима Ордена Св. Лудвика проименовани, Капешан Феловес Командером почесног легіона, а сви скупа Лађаркапешани енглеске и русиске Марине, кои учасија у бою примише, Всадницима ордена Лудвикова.

Русиски Цар обдари Адмирала Кодрингтона Орденом Св. Георгіе II Класе; Адмирала Ринџу Орденом Александра Невског; Граф Хайдн пошане Вице Адмиралом и добіе орден Св. Георгіе III Класе.

ТУРСКО ЕГИПЕТСКА ФЛОТА ПРЕ БИТКЕ.

5	Турске Линейне Лађе свака са 850 люди.	
4	Египеш. Фрегате двокровке, свака с' 500 люди.	
19	Фрегатаи	15 шурски 4 егип. } свака са
24	Корвете	18 шурски 6 егип. } 450.
14	Бригова	4 шурски 10 егип. } люди.
6	Брандера.	
40	Транспоршални лађа	

110 Свега.

4

СТАНЊ ТУРСКО ЕГИПЕТСКЕ ФЛОТЕ ПОСЛЕ БИТКЕ.

1	Линейна лађа спалђна.
2	Линейне лађе на седишше наперане и разбиене.
1	Фрегата двокровка до два пролупана.
1	Фрегата прогрована и на седишше наперана.

5

5

- 2 Фрегате спаљне.
- 15 Фрегати спаљни и до два пролупани.
- 4 Фрегате разбијене, една само још с кашаркама.
- 15 Ковеша спаљни или до два прилупани.
- 1 Ковеша разбијена.
- 4 Ковеше на брег напेरане.
- 9 Бригова спаљни и до два пролупани.
- 1 Бриг на седнишу, но још с' кашаркама.
- 4 Брига прогрувана но још пловца.
- 6 Брандера разорени.
- 3 Транспоршне лађе разорене.

75 Свега.

ГГ. ПРЕНУМЕРАНТИ.

БЕОГРАД СРБСКИ

Г. Михаил Загла трг. родом из Македоніе Вароши Блада. — Г. Димитріи Лазару трг. — Г. Вучко Вукашиновић трг. и Жишель Беогр. родом из Албаніе из Белополя.

3.

БЕЧКЕРЕК {Вел.

послани од Г. Игњатије Вукова.

Преч. Г. Лазар Поповић Протопрезвипер. — Чест. Г. Георгији Николић пар. — Чест. Г. Пешар Цвешковић пар. — Чест. Г. Стойша Крестић капел. — Чест. Г. Емануел Бакаловић Діякон и Учишель. — Благород. Г. Іоан Коцо Слав. Тороншал. Вар. Ассесор. — Благ. Г. Сисфан Коцо слав. тор. вар. Юрасор. — Благ. Г. Георгији Богоевић Канешан. — Благ. Г. Георгији Савић Сенашор. — Висок. Г. Прококіе Гайчиновић, Адвок. — Висок. Г. Іоан Іоановић, Адв. — Висок. Г. Евешанин Михайловић Адв. — Висок. Г. Коншанишин Неранџић Юраш. — Висок. Г. Владислав Савић Юраш. — Висок. Г. Никола Пайдак пашвариста. — Висок. Г. Василии Бранковић пашв. — Висок. Г. Владимир Радић пашв. — Висок. Г. Павел Куруцки пашв. — Висок. Г. Гавріил Георгіевић практиканш. — Благ. Гчна Ана Коцо. — Благ. Гчна Магдалена Коцо. — Благ. Гчна Цецилія Коцо. — Гчна Іосифа Вуков. — Гчна Елена Николић. — Гчна Ана Николић. — Гчна Кашарина Савић. — Гчна Нашалиа Печеновић. — Гчна Елисавета Стойковић.

ковиѣ. — Гжа Рисниѣ за кѣер свою Марію. — Гжа Софіа Димитрієвиѣ. — Г. Нана Николиѣ шрг. — Г. Георгій Шани шрг. — Г. Вукашин Марковиѣ шрг. — Г. Іоан Кле постмайшер. — Г. Нестор Димитрієвиѣ шрг. — Г. Арон Пейѣ шрг. — Г. Сима Марковиѣ шрг. — Благораз. Г. Арон Шани Фил. слухачи. — Г. Петар Димитрієвиѣ шрг. — Г. Димитріе Жигиѣ шрг. Г. Коста Георгієвиѣ шрг. — Г. Павел Бубаловиѣ шрг. — Г. Тимошеи Поповиѣ шрг. — Г. Петар Павловиѣ шрг. — Г. Хранимир Купусаровиѣ шрг. — Г. Никола Хаѣиѣ шрг. Г. Анастас. Георгієвиѣ шрг. — Г. Петар Хаѣиѣ шрг. — Г. Никола Мусиѣ. — Г. Димитрій Цвешковиѣ шрг. — Г. Іоан Поповиѣ шрг. — Г. Пешар Божиѣ шрг. — Г. Георгій Занфир шрг. — Г. Димитрій Кордованѣя шрг. — Г. Лазар Георгієвиѣ. — Г. Георгій Поповиѣ молер. — Г. Крста Грновиѣ шрг. — Г. Георгій Никифоровиѣ шрг. — Г. Владимир Табаковиѣ шрг. — В. Тодор Живановиѣ шрг. — Г. Михаил Димитрієвиѣ шрг. — Г. Павел Величков шрг. — Г. Іоан Кудиѣ шрг. — Г. Стефан Димитрієвиѣ шрг. — Г. Арсени Лишриѣ чизмар. — Г. Іоан Вуков чизм. — Г. Евшими Рашковиѣ сабов. — Г. Александер Вуков Турчія. — Г. Симеон Аикандаѣ шрг. — Г. Игнатиѣ Вуков шрг, и Совокуишель.

Б У Д И М.

псслани од Гдра Пантазиѣ.

Чесп. Г. Іоан Вишковиѣ пар. за сина свог Никоу Чесп. Г. Апанасіи Гоиѣ Діакон и Коис. Каниц. — Високор. Г. Николай од Темишварѣ Секр. К. Коизіліе и врх. надзир. наѣ. школ. — Благороди. Г. Пешар од Аси Марковиѣ Бихарске Варм. приѣдатель. — Високородни Г. Іоан Бериѣ Філос. Докш. и Дец. Школа Актуар. — Благородни Г. Георгій Станковиѣ

ковиъ избрани граѣ. — Г. Самуил Марковиъ шрг. — Г. Гоорѣи Конешаниновиъ, Бурчія. — Василии Кирковиъ Сабов. — Гоорѣи Поповиъ Синшакс. Гжа Елена Карнус. — Гжа Нашалія Белецка. — Благораз. Г. Іоан Беляриъ учитель Башски. — Г. Стефан Гудановиъ старѣи ешкуш. Башски. —

 12.

Б А И Ш А

Благородни Г. Димитрин Зака од Байше, слав. Вармеѣ Бач. присѣдатель. — Благор. Г. Гоорѣи Зака слав. Вармеѣ Бачке присѣдатель. — Честн. Г. Стефан Савиъ парох. —

 3.

Б А Р А Н Д А

Честн. Г. Гаврил Арсениѣвиъ пар. — Честн. Г. Стефан Жекар Админ. — Г. Іаков Зебиъ ирекупитель.

 3.

ДУНАФЕЛДВАР.

Г. Гоорѣи Раденковиъ шрг.

З Е М У Н

послани од Г. Димитрие Николиѣа.

Славено Сербска Виблютека Общ. — Честн. Г. Филии Петровиъ парох. — Благ. Г. Игњаш Василиѣвиъ Ц. К. Восп, езика подмач. — Благ. Г. Марко Креспиъ Сенаш. — Благ. Г. Симеон Живановиъ полицаи Адюнкш. — Стефан Радичевиъ Діурниста. — Г. Пешар Спояловиъ Зем. Конш. Магацинер. — Г. Машей Івановиъ Диплом. Лиошекар. — Г. Игњаш Теодоровиъ за Сина Алексу. — Г. Машей Ивиъ за жѣер свою Нашалію. — Г. Гаврил Діаманди. — Благораз. Г. Симеон Теодоровиъ Учитель. — ГГ. Трговци: Александер Корица. — Апанааси Петровиъ — Наум

— Наум Песхар. — Димитрій Шпирта. — Константиин Гина Вулко. — Теодор Хачи Банѣ. — Григоріи Живановиѣ из обрежа. — Паиша Спешановиѣ. — Наум Димитриадес. — Константиин Шперю Думча. — Антоніе Теодоровиѣ. — Александер Іовановиѣ. — Михаил І. Зико. — Теодор Радо Томиѣ. — Урош Лазаревиѣ. — Анастас. Кацаи. Анастас Кунѣ Тимолеси. — Михаил М. Іовановиѣ — Константиин М. Іовановиѣ. — Мойсидо М. Лазаревиѣ. — Іован Д. Кацаи. — Константиин Апула. — Димитрій Лeko. — Георгій Д. Солар. — Емануил Теодоровиѣ. — Спешан Огня Милушиновиѣ за сина Милоша. — Георгіе Маршиновиѣ. — Високоуч. Г. Пешар Теодосіевиѣ естесшвеници слнщатель. — ГГ. Трговци: Павел Миликовиѣ. — Іоан Анд. Папана. — Іоан Лазаревиѣ и Синови. — Іоан Петровиѣ — Рака Константиновиѣ. — Димитріе Вуйѣ за сина Гаврила. — Димитрій Николиѣ. — Павел Вуковиѣ. — Георгіе Коспиѣ. — Спиридон Андреевиѣ за сина Мишу. — Теодор Добриѣ за сина Милоша. — Лука Іовановиѣ. — Живко Ранисавлѣвиѣ за кѣер Пулхерію. — Георгій Мо. Іовановиѣ. — Михаил Михайловиѣ. — Арон Вучешиѣ. — Гаврило Ковачевиѣ кннговезац. — Димитрій Миличевиѣ из Ирига. — Іован Д. Іовановиѣ. — Василии Вукомановиѣ. — Лука Миликовиѣ за сина Павла. — Григоріи Субошиѣ. — Димитрій Николиѣ Совокуднтель.

І О С Е Ф О В О.

Чест. Г. Георгій Міоковиѣ парох. — Благораз. Г. Теодор Марковиѣ Учитель. — Благ. Г. Іоан Бугарски Ношар. — Г. Андріа Неранѣиѣ Касир.

(0)

КАРЛОВЦИ горњи.

послани од Г. Самуила Илића.

Г. Сава Киссин — Григорије Малешевих. — Ви-
сокоуч. Г. Самуило Илић Совекупишеть. 8.

10.

КАРЛОВЦИ нови (Саси)

послани од Г. Теодора Димитријевића.

Благор. Г. Спoйкo Пoпoвић Oбeрлaйт. слaв.
Вaрaдинскe Рeгeм. — Г. Спeфaн Кумaнoвић шрг. зa
Синoвe Пeшрa и Aлeкcy. — Г. Димитриј Aндрeeвић
шрг. зa синa Гeopгијy. — Г. Aндрeй Димитријевић шрг.
Г. Симeон Гaлoвић шрг. — Г. Микaил Aндрeeвић
шрг. Г. Пaвлe Спoйкoвић зa синa Aлeксaндрa — Г.
Тeодop Димитријевић шрг. и Сoвeкyпишeть.

8.

КАНИЖА турска

послани од Чeст. Г. Дaмјaнa Мaгaрaшeвићa
пaрoхa.

Чeст. Г. Гeopгиј Пoцoвић пaр. Сeнђaнeки, и
Бaчкoг Кoнз. пpисъдaшeть. — Чeст. Г. Дaмјaн Mа-
гaрaшeвић пaр. и Сoвeкyпишeть. — Г. Oрeшћe Дy-
кии Шпaн спaйлyкa, Т. Кaњижкoг. — Блaгop. Г.
Aркaдиe Тaшaрoвић Учищ. Т. Кaн.

4.

К О В И Н.

Г. Лaзaр Иoaнoвић шрг. Кaлфa.

К У Л А.

Г. Зaхaрин Кoстић шрг.

ЛЛ.

Л А Ћ А Р А К

Скупљени Гдром Лазаром Мирковићем и послани од Г. Станоя Станковића.

Благор. Г. Симеон од Кошур Ц. К. Канешан. — Г. Николай Анпуновић Спражамештер. од Економіе. — Г. Георгиј Косић Кројач. — Г. Георгиј Симоновић Сапожник. — Г. Лазар Мирковић абачија и совокупшт. за сина Јоана.

5.

Л О Г О Ш

на сваку књигу Сербску.

Благор. Г. Јоан Шупљански од Ваљеву слав. Краш. Варм. Ассесор. — Благор. Г. Василиј Миланковић од Висан Слав. Краш. Варм. Ассесор. — Благ. Г. Георгиј од Папази велики слав. Крал. Вармеђ. Фишкал. — Благ. Г. Емануел Милековић од Жабар са Синовма Николаем и Конспаншином. — Благ. Г. Јоан Поповић више слав. фамилија Фишкал. —

5,

М Е А Е Н Ц И

послани од Г. Симеона Субића трг.

Чесш. Г. Павел Бибић пар. и Намѣшник проповоциаша В. Кикидског. — Ч. Г. Марко Јоановић пар. и мађарски права совершени Юриспа. — Благ. Г. Јоан Прошић заклети Нотар и мѣшни школа надзирашеть. — Високоуч. Г. Михаил Ашаназевић Юриспа и Теолог соверш. — Високоучени Г. Јоан Шићар Юриспа. — Висок. Г. Александер Прошић Юриспа. — Висок. Г. Александер Василијевић соверш. Богослов. — Г. Жива Поповић 7-ме Лашинске школе слишашеть. — Г. Пешар Прошић 4-е Лаш. шк.

сли-

слишателъ. — Г. Димитрие Поповиѣ 3-е Лаш. шк, слшш. — Г. Емануел Ранковиѣ 2-е Лаш. шк. слшш. Г, Іозеф Шендл за кѣер свою Клару. — Г. Арсеніе Недельковиѣ шрг. — ГГ, Братія Стефан и Рада Богарош. — Г. Живан Теодоровиѣ из В. Бечкерека. — Господична Екашерина Димитриевиѣа. — Г. Игнати Пушиѣ Шнайдер. — Г. Алекса Месарош Сарач. — ГГ. Братія Граниѣи ученици. — Г. Іоани Крешпиѣи ученик. — Г. Симеон Субиѣи шрг. и Совокуишелъ. —

 21.

МАРІА ТЕРЕЗИОПОЛ

послани од Чест. Г. Іоана Вуйѣа пар.

Чесш. Г. Іоан Вуйѣ парох и Совокуп. — Благо-раз. Г. Григоріи Петровиѣи учинелъ. — Благор. Г. Евшими Толмач учинелъ. — Висок, Г. Тимошей Вуйѣ права слшш. — Г. Павел Башиѣ Арешашор. — Г. Арон Луданѣи куп. Г. Филип Зариѣи. — Г. Михаил Петровиѣи. — Г. Ашанасіи Прокопчанѣи, — Г. Стефан Коледии. — Г. Іоан Томиѣи. — Г. Мануил Манойловиѣи ученик. — Благор. Г. Іоан Пачу Любомудрец. — Г. Теодор Вричиѣи, — Г. Алексіи Вукосавлѣи поесіи слшш. — Г. Георгіи Бирвалски Грамаш. слшш. — Г. Лазар Влаховиѣи. — Г. Павел Зубан,

 18.

МОНАСТІР ШИШАТОВАЦ

послани од Г. Станоя Станковиѣа.

Препод. Г. Герасим Новаковиѣи Игуман, — Препод. Г. Максим Іовановиѣи намѣст. — Препод. Г. Іларіон Миловановиѣи Еромонах. —

 3.

М И-

М И Т Р О В И Ц А

послани од Г. Станоя Станковића.

Преч. Г. Андрей Радовановић (Протопрезв. — Чест. Г. Јосиф Филиповић пар. Босушки. — Чест. Г. Теофан Јовановић парох Мишров. — Чест. Г. Срете Радосављевић пар. Шашиначки. — Чест. Г. Стефан Конячаревић пар. Бингулски. — Чест. Г. Теодор Ашанацковић за сина Јоана. — Чест. Г. Сава Николић Администрашор Маршиначки. — Чест. Г. Јаков Моловић Дјакон Мишров. — Благораз. Г. Јоан Максимовић учиш. серб. јуности. — Благор. Г. Јоан Ненадовић учиш. серб. ју. — Благор. Г. Павел Спаић учиш. из Шида. — Г. Давид Коићвић шрг. за сина Милоша. — Г. Стоян Стефановић шрг. — Коисташии Георгиевић шрг. — Г. Стефан Георгиевић шрг. — Г. Пешар Чанић шрг. — Г. Глигорин Недельковић шрг. — Г. Еремија Тривковић шрг. — Г. Димитриј Барак шрг. — Г. Димитриј Поповић шрг. — Г. Евтимин Михайловић шрг. — Г. Јоан Јанковић шрг. — Г. Стефан Пушниковић шрг. — Г. Јоан Ашанасиевић шрг. — Г. Павле Карамарковић шрг. — Г. Андрија Станимировић шрг. — Р. Стефан Крестоносић Лебцелдер. — Г. Александер Радовановић Лебцелдер. — Г. Танасија Говерчиновић Чизмар. — Г. Танасија Михайловић Чарубија. — Г. Димитриј Прокић берберин. — Г. Трифун Петровић Биршаш. — Г. Димитриј Јовановић симичија. — Г. Георгиј Ивковић надзир. Армицие у Рачи. — Г. Викентие Марковић сл. вар. Рег. Спражамештер. — Г. Пешар Шоляревић Армицие и Сол пракш. — Г. Павел Ковачевић Шумар. — Г. Евтимие Радосављевић Ц. убоисша. — Р. Павел Верховац шрг. из Кузмина. — Теша Ђуричић шрг. из Босуте. — Г. Евтимин Остоић шшаб. Шрайб. — Г. Димитриј Димовић шрг. из Манџелоса. — Г. Евтимин Колянин шрг. из Адашеваца за Сина Косту. — Г. Георгиј Боереско Злашар и Молер. — Г. Стефан Груић шрг. калфа. — Г. Стефан Петровић шрг. кал. — Г. Александер Адамовић

дамовиѣ шрг. — Г. Николае Колянии Абаѣя. — Г. Иоанъ Иоановиѣ Ц. Шшабспрайбер. — Г. Спаное Спанковиѣ шрг. и Совекуишедь за Синове свое Милоша и Уроша 2 кнѣ.

 51.

О С Е К

послани од Високуѣ, Г. Иоана Іанковиѣа

Чесш. Г. Лазар Бонѣ, пар. Добановачки и слав, Барон Радошевиѣ Рег. Фелдшпер. — Чесш. Г. Ашанасиѣ Спаниѣ пар. Осечки. — Благор. Г. Иоанъ Иоановиѣ Сенашор и лок, Директор. — Благор. Г. Василиѣ Николиѣ Сенашор. — Благор. Г. Теодор Миланковиѣ Доминиѣума Дальског Каснер 3 егзем. — Благ. Г. Пешар Иоановиѣ вел. Ношар и пл. Виров. Варм. Ассесор. — Благор. Г. Василиѣ Ашанастевиѣ М. Доктор и Фишкус вароцки. — Благор. Г. Стефан Недельковиѣ Адв. — Благопошшени Г. Антониѣ Тайчевиѣ избрани грађани и знашни шрг. — Г. Георгиѣ Илиѣ Садунѣя, — Висок. Г. Иоанъ Іанковиѣ II и III класе учии. и Совекуишедь.

 44.

П Е Ш Т А

Библиотека Общ. — Високоуч. Г. Георгиѣ Димитровиѣ правос. Маѣар. Докш, Благор и Високоуч. Г. Пешар Мочонѣи слав, Крад, Таб. Закл. Ношар. — Благород. Г. Андрей Мочонѣи прв год. Юриета. — Висок. Г. Анастас Зика немачког и маѣ, правосудѣи кандид. — Висок. Г. Иоанъ Маринковиѣ слав. крад. таб. закл. Ношар. — Висок. Г. Иоанъ Манойловиѣ маѣ, правосудѣи канд. — Благонадежди Юноша Лазар Иоановиѣ у Пинѣи, Лутер. II. лап. Школ. Слиш, — Благопошшени Г. Григориѣ Седоглавиѣ избрани грађани, и крояч, — Г. Иосиф Миловук шрг. и синови иѣгови Милан и Душан. 10. егз. — Г. Гаврил Бозишовац шрг. за синове свое Георгиѣи и Александра

дра. — Г. Александер Панаот шрг. — Г. Александер Агорашто шрг. 2. егз. — Г. Елисіе Савић шрг. — Г. Теодор Кало шрг. — Г. Бошко Злашковић шрг. — Г. Софроніе Чичовац шрг. — Дѣвица Ана Беланић. — Г. Ашанасіи Шандровић купеч. калф. 35. егзем. — Г. Традафил Спойковић куп. кал. — Г. Теодор Дракулић куп. кал. — Г. Алекса Тишелячки куп. кал. — Г. Арон Радивоевић шрг. кал. —

И А У Л И Ш

Г. Пешар Еремић за спиа свог Василию.

Р У М А

послани од Благ. Г. Іоанна Атаицаковића.

Чесш. Г. Аврам Михайловић нар. — Чесш. Г. Лазар Іанковић нар. — Чесш. Г. Спанимир Крспић нар. — Високоуч. Г. Стефан Филицовић мѣсп. школа Дпрек. — Благород. Г. Меленшић Младеновић. — Благораз. Г. Василић Игњатијевић учинш. Будіяковачки. — Г. Милаи Чаркачић шрг. — Г. Димитрић Димитријевић шрг. — Г. Максим Ширша шрг. — Г. Симеон Спани шрг. — Г. Михайл Кришовић шрг. — Г. Пешар Васић шрг. — Г. Михайл Максимовић шрг. — Г. Стефан Аишоновић Турчія. — Благор. Г. Іоан Атанацковић вароши Руме Каиц. и Совокупшель. —

Св. АНДРЕЙ

послани од Благораз. Г. Павла Іанковића.

Чесш. Г. Іоан Недић нар. чесш. конз. засѣд. и Катахеш. — Чесш. Г. Пешар Римски админ. — Високоуч. Г. Іоаким Вуић списашель. — Благород. Господична Милица Нешко од Липманове. — Благочшени Г. Стефан Калић Драйсенгер. — Благоч-

гопочшени Г. Димитріи Атанацковиѣ Драйс. — Г. Лазар Спояновиѣ куп. — Г. Никола Перкиѣ куп. — Г. Тимошей Павловиѣ куп. — Г. Евгениі Кречаровиѣ шрг. — Г. Димитріи Кречаровиѣ шрг. — Г. Пешар Адамовиѣ шрг. — Г. Порфиріи Несторовиѣ гвождар. — Г. Антоніи Милинковиѣ шрг. — Г. Тома Паниѣ закашлія. — Дѣв. Елена Іосифовиѣ учек. — Г. Сава Игняшовиѣ Арешашор. — Г. Пешар Мирковиѣ пекар. — Г. Владимир Игняшовиѣ пекар. — Г. Іоан Сагаровиѣ сапунѣя. — Г. Георгіи Неспоровиѣ сапунѣя. — Г. Евшиміи Милошевиѣ куп. кал. — Г. Алексіи Теодоровиѣ шнайд. — Г. Николай Спояновиѣ симиѣя. —

 23.

САБАД САЛАН

Благонад. Юноша Гергін Забиров. учек. —

СЕНЪ

послани од ГГ. Браће Милеусниѣа

Благород. Г. Рехиунгсфирер Калшинѣ. — Благ. Данил Чоршан Фурир. — Благ. Г. Симеон Милошевиѣ. — ГГ. Браћа Милеусниѣ. — Г. Михаил Тербуовиѣ. — Г. Илія Банѣ. — Г. Іоан Петровиѣ. — Г. Кирил Трифиѣ, из Косшайице. — Г. Христофор Атанасиѣ Колунѣя. — Г. Лазар Рашевиѣ. — Г. Теодор Радовановиѣ. —

 41.

СЛАНКАМЕН

послани од Г. Іоана Давидовиѣа трг.

Чесн. Г. Лука Іоановиѣ Админ. за сина Любомира и кѣр Еву. — Господична Юліана од Шпанковиѣ Любиш. книгѣ. — Благород. Г. Іоан Чикомш Фек-

Фенрих сл. Варад. Регеменше за Синове Петра и Стефана. — Г. Павел Марковић шрг. и Аренд. Слаик. — Ђорђе Анђелковић Жишар за сина Тимошију. — Г. Глигоріе Славинић шрг. — Гжа Анна Радоевић за сина Јоана. — Гжа Ана Роксић за синове своє. — Г. Евшиміе Ђурчић за сповца Стефана. — Аркадіе Грк за синовце Свешозара и Владимира. — Г. Дамјан Теодоровић Анбаџія. — Г. Сава Ибришимовић бирш. сп. Слаик. — Г. Георгіе Гвоздановић бирш. ново Слак. —

 13.

Т Е М И Ш В А Р

Високоуч. Г. Димитриј П. Тироа списашелъ 30 егз. — Г. Павел Шандоровић шрг. и Гжа супруга његова Екашарина. —

 31.

Ф Р А Н Ћ В О

послани од Г. Димитрије Сервинског шрг.

Влагород. Г. Пешар Веселиновић дишпирикш. каснер, — Високоуч. Г. Јоан Гавриловић соверш. Богослов. — Благопочшена Госпожа Екатерина Гавриловић рождена Булић. — Гжа Екатерина Гавриловић. — Благораз. Г. Јоан Маџаревић учин. шар. клас. — Благораз. Г. Георгиј Секулић учин. млађ. клас. — Г. Георгиј Райковић Ешипроп. — Благопочш. Гснжа Ефимія Райковић рождена од Камбер. — Г. Атанасиј Бранковић шрг. Г. Антониј Михайловић шрг. — Г. Василиј Николић Сензал. — Г. Наум Недић Сензал. — Г. Василиј Поковић Сенз, — Г. Александер Бранковић Салер. — Г. Нестор Лазић ковач. — Г. Пешар Атанасіевић кројач. — Г. Марко Атанасіевић куделъ шпекуланш из Кера, — Г. Симеон Петровић кројач. — Г. Орестин Јанковић чизмар. — Г. Григоріи Ђаковачки ђурчија. — Г. Павел Капешановић Сензал. — Благомад.

над. Юноша Георги Пейковић ученик. — Г. Димитриј Сервинац трг. и Совекупишеть.

22.

Ч А К О В О

Г. Гаврил Шандоровић сапуница. — Гдна Екатерина Шандоровић. —

2.

ШАБАЦ у Сербіи

Скупљени трудом Г. Теодора Чустика Скелеріе на Митровици, а послани од Г. Станоя Станковића трг. Митровац.

Пречест. Г. Іоан Павловић Протопресвитер шабачки. — Благород. Г. Милош Божићевић Секретар Его Високородія Г. Ефрема Обреновића. — Благ. Г. Вуле Глигоровић кнез мачвански 2. ки. — Благ. Г. Ђуко Марковић кнез посавски 2. ки. — Благ. Г. Марко Лазаревић кнез Тавчански 2. ки. — Благ. Г. Милосав Трифуновић за сина Георгию. — Благород. Г. Симеон Кашкић Буљукбаша у Мачви за сина Богдана. — Г. Марко Хижи Стойлов скелерія Шабачки — Г. Теодор Чустик скелерія на Митровици и Совекупишеть преиум. 2. ки. — Г. Діонисіе Симић трг. из Шабца. — Г. Іосиф Прошић трг. у серб. Митровици. — Г. Живан Павловић трг. — Радован Васиљвић трг. из Палежа. — Г. Иван Драгићевић трг. Г. Ђурађ Каралазић трг. из Ноѣя. — Г. Филип Даничић трг. из Засавице. — Г. Живан Пешровић трг. из Шабца. — Г. Панша Радосављвић за сина Косту. — Благор. Г. Михаил Крстић Секр. слав. Магистр. Шабачког. — Г. Миѣ Милановић из Ноѣя. — Г. Радивой Милановић из Белошевца трг. — Г. Никола Банћ трг. из Серб. Митров. — Г. Глиго Пандур родом из Мостара. — Г. Милош. Остоич трг. у Шабцу. — Г. Радован Яковљвић трг. у Шабцу

цу — Г. Марко Топузовић шрг. у Шабцу. — Г. Мише-
 шелия Илић шрг. у Шабцу. — Г. Гаврило Милић
 шрг. у Шабцу. — Г. Марко Крунић шрг. у Шабцу.
 — Миѣа Веселиновић шрг. за сина Якова. — Г. Сте-
 фан Глишић шрг. у Шабцу. — Г. Яниѣа Јовановић
 шрг. у Шабцу. — Г. Янаћ Танасіевић шрг. у серб.
 Мишров. — Г. Станко Цветковић шерзія у Шабцу.
 Г. Георгиі Николић шрг. у Шабцу. — Г. Никола Ни-
 чић шрг. у Шабцу. — Г. Петар Якович шрг. у
 Шабцу. —

Ш И К Л О Ш

*нослани од Бласораз. Г. Станковиѣа Д. На-
 став.*

Чест. Г. Михаил Маѣаревић пар. Р. Типошк
 Намѣш. Мухачковѣски и Чест. Конз. Буд
 Присѣд. — Чест. Г. Исаак Якович пар. Сигеш
 — Чест. Г. Андрей Андриѣвић пар. Маишк. —
 Г. Мойсей Войновић Ц. К. дѣйств. Постмайс
 Шиклошк. — Благор. Г. Евѣиміа Якович Ц.
 Дѣйств. Постмайстер Сигешск. — Благор. Госпо-
 жа Юліяна Войновић рожд. од Фелдвари. — Благо-
 родне Господичне Юліяна и Марія од Алексі.
 Гдича Ана Савић. — Г. Јоан Апостоловић шрг. —
 Г. Димишриі Богдан шрг. и член Магиспраѣа у
 Сигешу. — Г. Јоан Ђирић шрг. у Сигешу. — Г.
 Лазар Савић. — Максим Казимировић шрг из ка-
 пушвара. — Г.Г. Марко Димишриѣвић. — Аша-
 Деметровић. — Димишриі Николић. — Тим
 Ашанаѣковић. — Михаил Лукић шргоѣи. —
 Георгиі Ђижић Сапуѣија у Сигешу. — Г. Евѣиміа
 Алексіѣ Абарія. — Г. Василиі Опачић Швеѣ. —
 Стефан Радковић у малой Бои. — Г.Г. Дими-
 Персіяновић. Павел Теодоровић. — Димишриі
 — Г. Георгиі Пласѣић. — Андрей Даскалови

Мер. — Благ. Г. Іоан Апостоловић учитељ Май-
и — Благ. Г. Арон Новаковић учит. у Тарди —
Г. Павел Радић Лайбхусар Графа Есперхаз, у Тар-
ди. — Г. Пешар Бачванин шрг. у Тарди. — Г. Лука
Коић чизмар. у Тарди. — Благораз, ГГ. Димитріи По-
повић учит. Кишфал. — Арсадін Станковић учит.
и Сокок — Юноша Павел Поповић учит.

34,

Б А Л А

Честн. Г. Максим Банћ нар.

Б Е Ч Е Й нови

послани од Г. Димитріе Моленца.

Г. Теодор Николић шрг. — Г. Сава Поповић шрг
Г. Димитріи Кисић шрг. Г. Димитріи Пандуровић
Солар. — Благонадеждни юноша Свешозар Неделко-
вић ученик. — Г. Іоан Тсодоровић провизионер. —
Конешанин Докшоровић шрг. — Г. Филип По-
повић Ђурчија. — Г. Михаил Ђурица провизионер. —
Леополд Гаши провизионер. — Г. Рада Іоанновић
шрг. жишель Новосад. — Г. Димитріи Моленц Со-
вокупишель. —

12.

Стар. ПАЗОВО.

Висок. Г. Михаил Георгієвић правосудія кан-

П р и м ѣ т а н і е.

Жаркой ревности свою совокупившея мои поплу благодарности изливаши, и охоту родолюбивог сердца нынѣ, немолчим ево и неувелим крѣпком увѣнчиваши, шаѣе ми дужности на век мила и прелюбезна биши. Колико пак родолюбива ревности и жива наклоности к' ображенію племена свог декоюй души сръбской на срцу лежи, шо ми е Благопочтени Г. *Димитріе Николић* шрг. из Земуна явно показао, говорећи ми негде прошавшег вашара: „Мени „е, вели, свако объявленіе кое се на мене упущи, мило и прелюбезно, пріятно м е бремя совокупленія, пак кад умножено число пренумеранша видим а я се сам према своме дѣлу радуем, ер мислим, да ће Сербѣ шим пушем, кнѣге помеђу собом разсѣяваюћи и читаюћи, наиболѣ к' оном ображенію доспещи, коим се данас цѣла превеѣна Европа дичи и поноси.“ Испину родолюбиви ови речи свои освѣдочава вишеречени Ревнишель у свакой печашаной кнѣги, ербо е свака великим числом земунски пренумеранша нѣгови пренспунѣна. Испом ревностиу разпалѣи, послао ми е Г. Спаное Шпанковић шрг. из Мишровице 102. пренумеранша, а я му ни объявленія послао ни сам. Овако родолюбивим и просподушним ревнишельма дужности е наша попло и чскрено благодарити, и вѣчѣше неизгладим памятникѣ имена нынѣг идущем попомси у нашем подизаши.

Образ Кнеза Павла Бранковића, што е Г. Јосиф Миловук объяю гонѣв е и може се код издашеля по 20 кр. Сребр. добиши.

